

T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
2.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası : 2021/645
Toplantı Tarihi/Sayısı : 31.7.2023/35
Karar Numarası : 2023/581
Başvuran : R.D.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Sincan 2 No.lu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Ceza infaz kurumunda bulunan başvuranın, nişanlısının telefon görüşmesi yapabileceği kişiler arasında kabul edilmemesinin maddi ve manevi zarara sebep olduğu iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle;

a. 5/9/2020 tarihinde Sincan 2 No.lu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna yerleştirildiğini, Kurumda geçirdiği ilk altı ay içerisinde nişanlısı ile telefonla görüşebildiğini, ancak altı ayın sonunda nişanlısı ile telefon görüşmesi yapamayacağını tarafına bildirildiğini,

b. Pandemi sürecinde açık görüşler tamamen iptal edilirken kapalı görüşlerin de kısıtlandığını, bu nedenle ve nişanlısının sağlık personeli olarak Ankara dışına atanması ve COVID-19 biriminde çalışması nedenleriyle nişanlısı ile görüşemediğini,

c. Nişanlılık müessesesi Medeni Kanun'da düzenlenmiş olmasına rağmen nişanlısının telefon görüşmesi yapabileceği kişiler arasında kabul edilmediğini, bu durumun hem kendisi ve nişanlısı hem de aileleri bakımından maddi ve manevi zarara sebep olduğunu iddia etmekte ve nişanlısı ile telefon görüşmesi yapması sağlanarak mağduriyetinin giderilmesini talep etmektedir.

3. Muhatap Sincan 2 No.lu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan alınan yazılı görüşte özetle;

a. Ceza infaz kurumlarında telefon görüşmelerinin, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "Hükümlünün telefon ile haberleşme hakkı" başlıklı 66'ncı maddesi ile Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik'in "Telefonla görüşme hakkı" başlıklı 74'üncü maddesinde yer alan hükümler çerçevesinde gerçekleştirildiği,

b. Bu kapsamda, başvuranın 8/3/2021 tarihinde telefon görüşü esnasında annesi Y.D.'ye ait

telefon numarası üzerinden anılan mevzuat hükümlerinde belirtilen kişiler dışında bir kişi ile görüşme yaptığının tespit edilmesi üzerine hakkında disiplin soruşturması başlatıldığı ve Kurum Disiplin Kurulunun 15/3/2021 tarihli kararıyla 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 42'nci maddesinin ikinci fıkrasının (f) bendinde düzenlenen, "*Kurum idaresine bildirilen telefon numarası aracılığıyla ya da teknik müdahale ile başka bir hatta yönlendirme yapmak suretiyle görüşme hakkı olmayan kişilerle görüşmek*" hükmü gereğince, *bir ay haberleşme veya iletişim araçlarından yoksun bırakma veya kısıtlama* disiplin cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği,

c. Anılan kurul kararına karşı başvuranın infaz hâkimliğine şikâyet başvurusunda bulunulduğu, Ankara Batı 1. İnfaz Hâkimliğinin 28/4/2021 tarihli kararı ile şikâyet başvurusunun reddine karar verildiği, itiraz üzerine Ankara Batı 1'inci Ağır Ceza Mahkemesinin 18/5/2021 tarihli kararıyla itiraz başvurusunun da reddine dair karar verildiği ifade edilmiştir.

4. Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğü ilaveten;

a. Koronavirüs salgını sebebiyle Sağlık Bakanlığı Bilim Kurulunun tavsiye kararları doğrultusunda kapalı ve açık ziyaretlerin ikinci bir talimata kadar ertelenmesine karar verildiğinin tüm Cumhuriyet başsavcılıklarına bildirildiğini, ancak kademeli normalleşme adımlarının başlaması ile birlikte yine Sağlık Bakanlığı Bilim Kurulunun tavsiye kararları doğrultusunda yeniden düzenleme yapılarak 2020 Haziran ayı itibarıyla her ay kademeli olarak hükümlü ve tutuklulara ziyaret hakkının sağlandığını,

b. Bu konuda son olarak; Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmelik'in 5'inci maddesinin birinci fıkrasının (d) ve (f) bentleri uyarınca yaptırılan açık ve kapalı görüşlerin 2021 yılı Temmuz ayı içerisinde 1-15 Temmuz tarihleri arasında 2 yakını ile 1 defa, 16-31 Temmuz tarihleri arasında ise yine 2 yakını ile 1 defa kapalı görüş şeklinde yaptırılması, hükümlü ve tutukluların hakları saklı kalmak üzere bunun dışındaki diğer ziyaretlerin tüm ceza infaz kurumlarında 1/8/2021 tarihine kadar ertelenmesi, zorunluluk arz eden durumlarda Cumhuriyet Başsavcılığının yazılı izni ile görüşlerin yaptırılmasının bildirilmiş olduğu,

c. Bahse konu başvuruda geçen iddialara ilişkin olarak, ceza infaz kurumu idaresi ve görevli personelin görevleri yönünden herhangi bir kusur ve ihmalinin bulunmadığı, yapılan işlem ve uygulamaların ilgili mevzuat gereğince yerine getirildiği ifade edilmiştir.

5. Muhatabın yazılı görüşü başvurana iletilmiş, ancak başvuran tarafından söz konusu görüşe cevaben herhangi bir görüş sunulmamıştır.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının "Kişinin dokunulmazlığı, maddî ve manevî varlığı" başlıklı 17'nci maddesinin üçüncü fıkrasına göre; "*Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tâbi tutulamaz.*"

7. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Kurumun görevleri" başlıklı 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde; "*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*" Kurumun görev alanları arasında düzenlenmiştir.

8. Mezkûr Yönetmelik'in "Gerekçeli kabul edilmezlik kararı" başlıklı 67'nci maddesinin birinci fıkrasına göre; "*Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinden kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili*

gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

9. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun amacı; insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmektir.

10. 6701 sayılı Kanun’un 9’uncu maddesinde; insan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda, başvuranın iddia ve talepleri, muhatap Kurumun yanıtları ve konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

11. Avrupa İşkence ve İnsanlık dışı veya Onur Kırıcı Ceza veya Muamelenin Önlenmesi Komitesi (CPT) tarafından da ifade edildiği üzere *“kötü muamele çok farklı biçimlerde olabilir; bunların birçoğu bilerek yapılmayabilir ancak düzenlemelerle ilgili eksikliklerden veya yetersiz kaynaklardan dolayı ortaya çıkabilir. Bu nedenle bir tesisteki genel yaşam kalitesi, CPT açısından oldukça önemlidir. Söz konusu yaşam kalitesi, büyük ölçüde mahkumlara sunulan faaliyetlere ve mahkumlar ve personel arasındaki ilişkilerin genel durumuna dayanmaktadır.”* (2’nci Genel Rapor [Inf (92) 3], para.44).

12. Bu bağlamda, mahpusların dış dünyayla, özellikle aileleriyle veya yakın arkadaşlarıyla ilişkilerini makul düzeyde devam ettirmesi son derece önemli olup dış dünya ile bu tür temasın sınırlandırılmasının sadece kayda değer güvenlik endişeleri veya kaynak kısıtlılığı nedenlerine dayandırılabilmesi kabul edilmektedir (CPT, 2’nci Genel Rapor, para.51). CPT bu bağlamda, ailesi uzakta yaşadığı için düzenli ziyaret imkânı olmayan mahpuslar için ziyaret veya telefon teması kurallarının uygulanması konusunda, örneğin ziyaret süresini biriktirerek ve/veya ailelerle telefonla temas kurabilmek için daha iyi imkânlar yaratarak daha esnek olunabileceğini ifade etmektedir (2. Genel Rapor, para.51).

13. Benzer şekilde, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi’nin Üye Devletlere Avrupa Cezaevi Kuralları Hakkında REC (2006) 2 Sayılı Tavsiye Kararına Ek "Dış Dünya ile İlişki" başlıklı 24.1. maddesinde, *“Mahpusların mümkün olabilen sıklıkta mektup, telefon veya diğer iletişim vasıtalarıyla aileleriyle, başka kişilerle ve dışarıdaki kuruluşların temsilcileriyle haberleşmelerine ve bu kişilerin mahpusları ziyaret etmelerine izin verilmelidir.”* düzenlemesine yer verilmiştir.

14. Somut olayda başvuran, pandemi sürecinde alınan tedbirler ve nişanlısının sağlık personeli olarak Ankara dışında çalışması nedenleriyle nişanlısı ile görüşemediğini, nişanlılık müessesesi Medeni Kanun’da düzenlenmiş olmasına rağmen nişanlısının telefon görüşmesi yapabileceği kişiler arasında kabul edilmediğini, bu durumun maddi ve manevi zarara sebep olduğunu iddia ederek mevzuat hükümlerinde belirtilen kişiler arasında olmayan nişanlısı ile telefon görüşmesi gerçekleştirmeyi talep etmektedir.

15. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin “Özel ve aile hayatına saygı hakkı” başlıklı 8’inci maddesinde herkesin *“özel ve aile hayatına, konutuna ve yazışmasına saygı gösterilmesi hakkına sahip”* olduğu ve bir kamu makamının, bu hakkın kullanılmasına müdahalesinin ancak *“müdahalenin yasayla öngörülmüş ve demokratik bir toplumda ulusal güvenlik, kamu güvenliği, ülkenin ekonomik refahı, düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için gerekli bir tedbir olması durumunda söz konusu”* olabileceği düzenlenmiştir.

16. Anayasa Mahkemesi (AYM) de Anayasa'nın 20'nci maddesinin birinci fıkrasında "*herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir*" denilerek Sözleşme'nin 8'inci maddesinde düzenlenen özel ve aile hayatına saygı hakkına benzer bir düzenleme yapıldığını vurgulamış; bununla birlikte ailenin sosyal yapısının yanı sıra toplum hayatında oynadığı rol de gözetilerek ailenin korunması hususunda devletin pozitif yükümlülüklerini belirtmek açısından Anayasa'nın 41'inci maddesinde tamamlayıcı bir düzenleme bulunduğunu ifade etmiştir (*Mehmet Koray Eryaşa*, B. No: 2013/6693, 16/4/2015, para. 87). AYM'ye göre; Anayasa'nın anılan düzenlemeleri, "*aile hayatına saygı ve bu hayatın korunması hususunda sadece birey merkezli bir değerlendirmeden öte ailenin diğer fertleri ve genel olarak toplum menfaatleri de gözetilerek bir değerlendirme yapılmasını*", dolayısıyla, Anayasa'nın 41'inci maddesinin, 20'nci maddesinin birinci fıkrası ile birlikte değerlendirilmesini gerektirmektedir (*Mehmet Koray Eryaşa*, para. 87). Bu bakımdan, 8/12/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 118 ve devamı maddelerinde düzenlenen *nişanlılık* müessesesinin de özel ve aile hayatına saygı hakkı kapsamında önem arz ettiği açıktır. "*tutuklu ya da hükümlünün aile hayatını sürdürmesini sağlamaya yeterli olacak şekilde yakın derecedeki aile bireyleriyle asgari düzeyde bir iletişim ve temas kurması her durumda sağlanmalıdır.*" (AYM, *Hüseyin Ekinci*, B. No: 2016/38867, 3/7/2019, para. 57).

17. Bununla birlikte, ceza infaz kurumu idaresinin, devletin hükümlü ve tutukluların ailesi ile görüşmelerini sağlayacak tedbirleri alma yükümlülüğünü yerine getirirken, cezaevinde tutulmanın kaçınılmaz ve doğal sonuçlarını da gözetme zorunluluğu bulunmaktadır (AYM, *Mehmet Koray Eryaşa*, para. 89). Zira Anayasa'nın kişi hürriyeti ve güvenliğine ilişkin 19'uncu maddesi gereğince, mahpusların özel ve aile hayatının sınırlanması hukuka uygun olarak ceza infaz kurumunda tutulmanın kaçınılmaz ve doğal bir sonucu olup aile hayatına saygı hakkının gereklerinin mümkün olan ilk fırsatta yerine getirilmesi ve mahpusların ailesiyle olan temasının hızlı şekilde yeniden sağlanması koşuluyla, kamu düzeninin ve kurum güvenliğinin sağlanması yönündeki meşru amaç doğrultusunda ve makul bir gerekliliğin olması durumunda gerekçeleri açıklanarak belirli bir süre boyunca söz konusu pozitif yükümlülüğün karşılanmaması mümkündür (AYM, *Hüseyin Ekinci*, para. 55-56).

18. Yine AYM tarafından "*cezaevinin güvenliği, düzeni ve suç işlenmesinin önlenmesi ile aile hayatına saygı gösterilmesi hakkı arasında adil bir denge*" sağlanmaya çalışılırken cezaevinde bulunmanın sonucu olarak idarenin özgürlüğe müdahale açısından takdir yetkisinin daha geniş olduğunun altı çizilmektedir (*Mehmet Koray Eryaşa*, para. 89).

19. Yukarıda açıklanan çerçevede, başvuranın nişanlısı ile telefonda görüşmemesinin özel ve aile hayatına saygı hakkının kullanılmasına müdahale niteliğinde olduğu göz önünde bulundurulduğunda, Sözleşme'nin 8'inci maddesi çerçevesinde bu müdahalenin yasayla öngörülmüş olup olmadığının ve demokratik bir toplumda ulusal güvenlik, kamu güvenliği, düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi için gerekli bir tedbir olup olmadığının değerlendirilmesi gerekmektedir.

20. 29/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "Hükümlünün telefon ile haberleşme hakkı" başlıklı 66'ncı maddesinde telefon ile haberleşmelerin yönetmelikte belirlenen esas ve usullere göre gerçekleştirileceği hüküm altına alınmış; 29/3/2020 tarihli ve 31083 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik'in "Telefonla görüşme hakkı" başlıklı 74'üncü maddesinin birinci fıkrasında ise "*Kapalı kurumlarda bulunan hükümlüler, belgelendirmeleri koşuluyla eşi, dördüncü dereceye kadar kan ve kayın hisimlari ve vasisi ile telefon görüşmesi yapabilir.*" denilmiş olup nişanlılar mahpusların görüşebileceği kişiler arasında sayılmamıştır. Ancak belirtmek gerekir ki, "*ilgili kanuni düzenlemenin -söz konusu sınırlamaya ilişkin temel çerçeveyi ortaya koymakla birlikte- özellikle uygulama koşulları ve usule ilişkin ayrıntıları düzenleyici işlemlere bırakması mümkündür.*" (AYM, *Mehmet Zahit Şahin*, B. No: 2013/4708, 20/4/2016,

para. 50). Dolayısıyla, söz konusu müdahalenin kanunilik şartını taşıdığı değerlendirilmektedir.

21. Öte yandan, müdahalenin dayanağı olan 5275 sayılı Kanun ve Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik hükümlerinin, ceza infaz kurumlarının güvenliğinin ve düzeninin sağlanmasına yönelik olduğunu, bu sebeple kurum idaresince başvuranın telefon ile görüşebileceği kişilerin sınırlandırılması biçimindeki müdahalenin meşru bir amaç izlediğini kabul etmek gerekmektedir.

22. Son olarak, temel bir hak olan özel ve aile hayatına saygı hakkına yapılan müdahale ile bu müdahaleyle güdülen meşru amaç arasında bir orantı bulunması, yani Anayasa'nın 13'üncü maddesi çerçevesinde demokratik toplumda gereklilik, hakkın özü ve ölçülülük unsurlarına riayet edilmesi gerekmektedir (*Mehmet Zahit Şahin*, para. 58). Somut olayda başvuran, ailesi ile telefon ile görüşebilmekte, ayrıca nişanlısı dâhil ziyaretçi kabul edebilmektedir. Keza, mektuplaşma ile ilgili olarak da herhangi bir kısıtlama iddiası ileri sürülmemiştir. Dolayısıyla mevcut olayda, hakkın ortadan kaldırılması, kullanılamaz hâle getirilmesi veya kullanılmasının aşırı derecede güçleştirilmesi sonucunu doğurmayan, bu nedenle hakkın özüne dokunmayan bir müdahale söz konusudur. Diğer yandan, demokratik toplumda gereklilik, müdahalenin üstün kamu yararına cevap verecek nitelikte olmasını ve meşru amaca ulaşmak için ölçülü olunmasını ifade ettiğinden (*Mehmet Koray Eryaşa*, para. 95) ceza infaz kurumlarının güvenliğinin ve düzeninin sağlanması ile başvuranın nişanlısı ile daha iyi bir iletişim kurması sağlanarak rehabilite edilmesi arasında makul bir dengenin kurulup kurulmadığı önem arz etmektedir.

23. Her ne kadar pandemi sürecinde alınan sağlığı korumaya yönelik tedbirler nedeniyle açık ve kapalı görüşlerde birtakım kısıtlamalar olmuşsa da Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünce belirtildiği üzere, 2020 Haziran ayından itibaren kademeli olarak açık ve kapalı görüşler devam etmiş olup bu husus, başvuranın nişanlısının da ziyaretçileri arasında olduğu, ancak kişisel durumu nedeniyle ziyaretine yeterince sık gelemediği hususu ile birlikte ele alınmalıdır. Başvuranın, pandemi sürecinde açık görüşler tamamen iptal edilirken kapalı görüşlerin de kısıtlandığı, bu nedenle ve nişanlısının sağlık personeli olarak Ankara dışına atanması ve COVID-19 biriminde çalışması nedenleriyle nişanlısı ile görüşemediği yönündeki beyanları çerçevesinde, başvurana mümkün olabilen sıklıkta mektup veya diğer iletişim yöntemleriyle nişanlısı dâhil dış dünya ile temasını sürdürülebilirlik imkânı tanındığı anlaşılmaktadır. Bununla birlikte, cezaevinde bulunmanın doğal sonucu olarak idarenin cezaevinin güvenliği, düzeni ve suç işlenmesinin önlenmesi ile aile hayatına saygı gösterilmesi hakkı arasında adil bir denge kurmak üzere takdir yetkisini kullandığı kanaatine varılmıştır.

24. AYM, cezaevlerinde tutulan kişilerin maruz kaldığı maddi koşulların Anayasa'nın 17'nci maddesinin üçüncü fıkrasında düzenlenen işkence ve kötü muamele yasağı kapsamına girebilmesi için asgari bir eşiğe ulaşmış olmasını aramakta; hukuka uygun olarak özgürlüğü kısıtlanan kişiler bakımından alınan tedbirlerin uygulanma koşullarının kişiyi özgürlüğünden yoksun bırakılmasından daha yoğun düzeyde bir üzüntüye ve ümitsizliğe sokmaması gerektiğini ifade etmektedir (*Ergin Aktaş*, B. No: 2014/14810, 21/9/2016, para. 73, 79). Bu kapsamda, başvuruda Anayasa'nın 17'nci maddesinde düzenlenen kötü muamele yasağına aykırılık bulunmamaktadır.

25. Bununla birlikte, mahpusların telefon ile görüşebilecekleri kişiler arasında nişanlıların sayılmaması biçiminde ortaya çıkan özel hayat ve aile hayatına saygı hakkına müdahalenin ölçülü olduğu ve demokratik bir toplumda gerekli olduğu sonucuna varabilmek için cezaevinde disiplinin ve güvenliğin sağlanmasına yönelik kabul edilebilir makul gerekliliklerin olduğunu somut durum çerçevesinde değerlendirmeye izin veren bir sistem oluşturulması; bunun için de Yönetmelikte telefon ile görüşme yapılabilecek kişiler arasına nişanlıların ve/veya mahpus tarafından ismi bildirilen bir başka yakınının eklenmesi hususunun dikkate alınması tavsiye edilmektedir.

26. CPT'nin yukarıda yer verilen, ailesi uzakta yaşadığı için düzenli ziyaret imkânı olmayan mahpuslar için ziyaret veya telefon teması kurallarının uygulanması konusunda, örneğin ziyaret süresini biriktirerek ve/veya

ailelerle telefonla temas kurabilmek için daha iyi imkânlar yaratarak daha esnek olunabileceği tavsiyesinin de başvuran ve benzer durumdaki tüm mahpuslar bakımından dikkate alınabileceği değerlendirilmektedir.

V. KARAR

- A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,
- B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
- C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

31/7/2023 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Alishan TIRYAKI
Daire Başkanı

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Üye

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Üye

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Üye

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Üye